

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.173/2018/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2018. év szeptember hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lopás vétsége miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.5580/2018/14. számú ítéletét megváltoztatja, a vádlottat megrovásban részesíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 13.750.- (tizenháromezer-hétszázötven) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2017. év november hó 14. napján kihirdetett 1.B.XI.2224/2016/26. számú ítéletével a vádlottat - távollétében - az ellene lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, egyidejűleg a tulajdon elleni szabálysértés elkövetése miatt indított szabálysértési eljárást megszüntette. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az ügyészi fellebbezés folytán eljárva a Fővárosi Törvényszék 2018. év május hó 17. napján hozott 20.Bf.5580/2018/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

A vádlottat bűnösnek mondta ki lopás vétségében /Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont/, ezért őt, mint különös visszaesőt 30 nap elzárásra ítélte, kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést, míg az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlott felmentését indítványozta.

Álláspontja szerint a 2. tényállási pont esetében helytelenül állapította meg a másodfokú bíróság az üzletszerű elkövetést, az időszaknak az elkövetett cselekmények szempontjából van jelentősége és az eset összes körülményeinek vizsgálata alapján az üzletszerűsége nem vonható következtetés.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.409/2018/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - a bejelentett másodfellebbezéseket alaptalannak tartotta. Az ügyészi álláspont szerint mind az első-, mind a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, a tényállást megfelelő körben felderítette, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg. Az elsőfokú bíróság az eljárást a Be. XXV. Fejezet szerint távollévő terhelttel szemben folytatta le és ennek szabályait is betartotta, illetőleg a másodfokú eljárásban vádlott tartózkodási helyének ismertté válását követően a másodfokon eljáró bíróság helyesen tűzött ki tárgyalást. A másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a tényállást kiegészítette, és az így megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és cselekményét törvényesen minősítette, és a hiánytalanul számba vett és kellő súllyal értékelt bűnösségi körülmények alapján megfelelő büntetést szabott ki.

Az ügyész annyit észrevételezett csupán, hogy az időközben hatályba lépett új eljárási törvény szerinti jogszabályhelyeket hívja fel az ítéletábra.

A vádlott az utolsó szó jogán felmentését, illetve az elsőfokú ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A Fővárosi Ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a védelmi fellebbezések folytán eljárva a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első-, és másodfokú bírósági eljárást Be. 618. § (1) bekezdés a)pont aa) és b)pontja alapján felülbírálta.

Ennek során az ítéletábra megállapította, hogy az első-, és másodfokon eljáró bíróságok a perrendi szabályokat megtartották. Ügyfelderítési kötelezettségüket teljesítették, az elsőfokú bíróság tényállása, a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás alapján tett kiegészítésekkel vált megalapozottá és teljes körűvé.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, tanúvallomások alapján feltárta és teljeskörűen értékelte. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárás a vádlott távollétében zajlott, a másodfokú bíróság - figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárás idejére már a vádlott tartózkodási helye ismertté vált - tárgyalást tűzött ki és a tényállás a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás eredményeként vált teljes körűvé.

Az így kiegészített tényállás már mentes a Be. 591. § (1) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be. 619. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is. A bizonyítékok értékelése körében a másodfokú bíróság törvényesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett.

A vádlott a másodfokú tárgyaláson nem vitatta, hogy a Spar Áruházban a feljelentésben megjelölt értékű csokoládét eltulajdonította, kizárólag a szabálysértési értékre elkövetett cselekmény minősítését nem tartotta helyesnek a vádlott és védője a másodfokú eljárásban.

Az első-, és másodfokú bíróság álláspontja között a cselekmény jogi megítélésében, a jogkövetkeztetés levonásában, tehát a vádlott bűnösségének kérdésében volt eltérés az egyik vagyon elleni bűncselekmény megállapíthatósága körében.

Helyesen vizsgálta mind az első- mind a másodfokon eljáró bíróság, hogy az önmagában szabálysértést képező vagyon elleni cselekmény üzletszerűen elkövetett-e.

E tekintetben a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság jogi okfejtésével értett egyet. A másodfokú bíróságnak a vádlott bűnösségének a lopás vétsége vonatkozásában kifejtett jogi okfejtése teljes, azzal az ítéletábra teljesen egyetértett. A haszonszerzést célzó ugyanolyan cselekmény elkövetése rövid időn belül ismétlődött, amiből a rendszeres haszonszerzésre törekvés megállapítható volt.

Alapvetően egyetértett az ítéletábra az első-, és másodfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményekkel.

Azt annyiban egészíti ki az ítéletábra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta hosszabb idő - 3 év - telt el, amely további enyhítő körülmény, azonban ezt csekélyebb súllyal értékelte az ítéletábra, figyelemmel arra, hogy az eljárás elhúzódásához a vádlotti magatartás is hozzájárult.

Ugyanakkor az ítéletábra úgy értékelte, hogy a figyelembe vehető bűnösségi körülmények alapján még az elzárás büntetés is olyan súlyú jogkövetkezmény, melyet az elkövetett cselekmény - figyelemmel a jelentős időmúlásra is - nem indokol, ezért a vádlottal megrovásban részesítette a Btk. 64.§.(1) bekezdése alapján.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613.§.(1) bekezdésén alapul.

A Fővárosi Ítéletábra mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítéletét Be. 617. §-ára tekintettel - a Be. 599. § (1) bekezdésben írt nyilvános ülésen, a Be. 606. § (4) bekezdés alapján a büntetés kiszabó részében megváltoztatta, míg egyebekben a Be.623. § alapján helybenhagyta.

Budapest, 2018. év szeptember hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.5580/2018/14 számú ítélete a vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéletábra mint harmadfokú bíróság 1.Bh.173/2018/5. számú ítéletében foglalt változtatással a mai napon jogerős.

Budapest, 2018. év szeptember hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő